

der paa et af de Punkter, hvorom der i Fjor var Uenighed indenfor Udvalget og i Folketinget, i Aar opnaaet Enighed, idet man fra alle Sider er enedes om den Forn for Beregningen af Statstilskuddet, der findes som Ændringsforslag af Udvalget i Betænkningen. Der er derfor ikke for mig Anledning til at opholde mig ved dette Ændringsforslag, jeg vil blot gøre den Bemærkning, at jeg ikke nogen Sinde har været særlig glad for, at man, naar man skal gøre op, hvorledes de nye Regler vil komme til at virke for Statstilskuddet, stadig taler om, at efter den nye Beregningsmaade vil der tilfalde København saa meget, Bykasserne saa meget, Øernes Kasser saa meget og de jyske Kasser saa meget. Det gælder ikke om at faa Kasserne delt i Bykasser og Landkasser, det vilde være af mere Interesse, hvis man fik noget at vide om, hvorledes Tilstanden vil blive for den enkelte Kasse. Der kan være Kasser, som efter den nye Beregning faar betydeligt mere, og andre, som faar betydeligt mindre, selv om Statstilskuddet som Helhed stiger med tæt op imod $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig ved dette Punkt. Der er i saa Henseende opnaaet Enighed, en Enighed, som ganske vist gaar ud over Statskassen; men naar Finansministeren og Indenrigsministeren mener, at Staten har Raad til det, kan vi andre kun være tilfredse med, at det har været saa let at opnaa Enighed om paa denne Maade at blokke Statskassen for det, der skulde til for at opnaa denne Enighed.

Ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om de kronisk syge er der Enighed. Som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, gaar Ændringsforslaget ud paa at gøre det muligt, naar der maatte komme særlige Lovbestemmelser for disse, at ordne det paa den Maade, at de ikke er nødte til at være Medlemmer af to Sygekasser; det vil med andre Ord sige, at der i Udvalget er Enighed om, at de Lovbestemmelser, vi skal have for de kronisk syge, skal være Bestemmelser; der ikke alene tager Sigte paa at yde de paagældende Understøttelse for den Sygdom, som maatte være foranlediget af den Svaghed, der er uhelbredelig, men som ogsaa yder dem Hjælp for alle andre Sygdomme, der maatte indtræffe. Ellers maatte de kronisk syge, som vilde sikre sig Sygehjælp ogsaa for andre Sygdomme end netop den uhelbredelige, være i to Sygekasser. Den ærede Ordfører har kortelig nævnt, hvad Ændringsforslaget gaar ud paa, men jeg har ønsket

at understrege, hvad det er, der særlig er tilsigtet.

Jeg vil dernæst gøre en Bemærkning om et Ændringsforslag, Mindretallet har stillet til § 27, vedrørende Reglerne for Overflytning fra een Sygekasse til en anden. Der staar i § 27: „Det paahviler Nævnet at udarbejde Regler for Overflytning af Medlemmer mellem de anerkendte Sygekasser; de saaledes udarbejdede Regler er bindende for Sygekasserne, naar de godkendes af Indenrigsministeren.“ Det har været min Opfattelse, at dermed var sagt, at naar saadanne af Sygekassenævnet udarbejdede Regler for Overflytning var godkendte af Indenrigsministeren, havde ethvert Medlem, der opfyldte de Betingelser, som maatte blive fastsat i Reglerne for Overflytning, en Ret til at kræve sig overflyttet til en hvilken som helst Sygekasse. Der har imidlertid i Udvalget været rejst Tvivl om, hvorvidt de to sidste Sætninger i det af mig citerede Stykke af § 27 gav en saadan Ret. Det har været gjort gældende, at selv om det selvfølgelig siges tydeligt, at de Regler, som er udarbejdede af Sygekassenævnet og godkendte af Indenrigsministeren, skal følges, naar Overflytning i det hele finder Sted, betyder det ikke det samme som, at den paagældende ogsaa kan kræve sig overflyttet, men at en Sygekasse maaske kan sige: Vi tager i det hele ikke imod Medlemmer, der overflyttes fra en Sygekasse. Jeg har, som sagt, ment, at man ikke kunde lægge den Fortolkning ind i Bestemmelsen, jeg har hævdet, at Sygekassemedlemmerne fik en Ret ogsaa efter Ordlyden af det af mig citerede Stykke af § 27, men naar der har kunnet opstaa Tvivl derom, har jeg ment — og det har de øvrige Medlemmer af Mindretallet været enige med mig i —, at det vilde være heldigt at gøre det klart, saa at der ikke fra nogen Side kunde tages fejl af, at Meningen med Bestemmelsen i § 27 er den, at Medlemmerne skal have en Ret til at blive overflyttet, naar de opfylder de Betingelser, som staar i de af Indenrigsministeren godkendte Regler for Overflytning. Hvis Indenrigsministeren her vil erklære, at den af mig hævdede Opfattelse af § 27 er den rigtige, er der i og for sig ikke nogen Brug for Ændringsforslaget, og saa vidt jeg har forstaaet, er det Flertallets Opfattelse, at Ændringsforslaget er overflødig. Det mener, at Forholdet skal være saaledes, som der staar i Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 20, nemlig at Medlemmerne skal